

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຕ້ານ ການຟອກເງິນ
ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ

ເລກທີ 11 /ຄຕຟງ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 29 MAY 2025

ຂໍ້ຕົກລົງ
ວ່າດ້ວຍມາດຕະການ ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ສຳລັບຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ
(ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ສະບັບເລກທີ 64/ສພຊ, ລົງວັນທີ 01 ກໍລະກົດ 2024;
- ອີງຕາມ ດຳລັດວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ສະບັບເລກທີ 290/ນຍ, ລົງວັນທີ 28 ພຶດສະພາ 2025;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງສຳນັກງານຂໍ້ມູນຕ້ານການຟອກເງິນ ສະບັບເລກທີ 1297/ສຕຟງ, ລົງວັນທີ 19 ພຶດສະພາ 2025.

ປະທານຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຕ້ານ
ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຕົກລົງ:

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ກຳນົດ ຫຼັກການ, ຂັ້ນຕອນ, ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບ ການປະເມີນ ແລະ ບໍລິຫານຄວາມ ສ່ຽງ, ການຊອກຮູ້ລູກຄ້າ, ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ແລະ ການຄວບຄຸມພາຍໃນ ຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍ ງານ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມເປັນເອກະພາບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຜັນທະ ກ່ຽວກັບວຽກງານການຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ລະບົບ ເສດຖະກິດ-ການເງິນ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບ ແລະ ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ.

ມາດຕາ 2 (ໃໝ່) ມາດຕະການ ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ

ມາດຕະການ ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ແມ່ນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດ ຝຶກສູດ ແລະ ລະບຸຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າ ໃນເວລາທີ່ໃຫ້ບໍລິການ ແລະ ຫຼັງການໃຫ້ບໍລິການ ລູກຄ້າ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ທີ່ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານຕ້ອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ພ້ອມທັງບັນທຶກ ຫຼື ສຳເນົາເອກະສານຕ່າງໆ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ,

ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນປັດຈຸບັນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້. ລວມທັງ ດຳເນີນການປະເມີນ ແລະ ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ, ການຄວບຄຸມພາຍໃນ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ລູກຄ້າ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ລວມທັງ ລູກຄ້າທີ່ມີການດຳເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍ ທີ່ໃຊ້ບໍລິການຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ;

2. ການລະບຸຕົວຕົນ ໝາຍເຖິງ ການເອົາຂໍ້ມູນຂອງ ລູກຄ້າ, ຜູ້ຮັບຜິດປະໂຫຍດ, ບຸກຄົນທີ່ເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ, ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ເປັນຕົ້ນ ຊື່ ແລະ ນາມ ສະກຸນ, ອາຍຸ, ອາຊີບ, ວັນເດືອນປີເກີດ, ສະຖານທີ່ເກີດ, ທີ່ຢູ່ປະຈຸບັນ, ຂໍ້ມູນໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນໆ ທີ່ຈຳເປັນ;

3. ການຍັ້ງຢືນ ໝາຍເຖິງ ການຍັ້ງຢືນການລະບຸຕົນຂອງລູກຄ້າ ລວມທັງຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ໂດຍການໃຫ້ລູກຄ້າ ສະແດງ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ຈາກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ ເພື່ອຍັ້ງຢືນຕົວຕົນ ພ້ອມທັງສາມາດກວດສອບໄດ້ ກ່ອນໃຫ້ບໍລິການ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ທຸກຄັ້ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 13 ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;

4. ທຸລະກຳ ໝາຍເຖິງ ທຸກກິດຈະກຳທີ່ມີ ການເຄື່ອນໄຫວທາງການເງິນ ໃຫ້ແກ່ລູກຄ້າຂອງຕົນ ເປັນຕົ້ນ ການຊື້ ຂາຍ ຫຼື ການຊຳລະຄ່າບໍລິການ, ການຝາກ, ການຖອນ, ການສົ່ງຈ່າຍ ຫຼື ການໂອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການບໍລິການດ້ານ ທະນາຄານ, ສະຖາບັນການເງິນຈຸລະພາກ, ປະກັນໄພ, ຫຼັກຊັບ, ວັດຖຸມີຄ່າ, ຊັບສິນເໝືອນຈິງ ລວມທັງ ການໃຫ້ບໍລິການລູກຄ້າ ເປັນຕົ້ນ ວິສາຫະກິດໄປສະນີ, ວິສາຫະກິດບັນຊີ, ວິສາຫະກິດກວດສອບ, ວິສາຫະກິດກົດໝາຍ, ທະນາຍຄວາມ, ໂຮງຊວດຈຳ, ບໍລິສັດເຊົ່າສິນເຊື່ອ, ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການຊຳລະເງິນ, ບໍລິສັດບໍລິຫານກອງທຶນເພື່ອການລົງທຶນ, ກອງທຶນເພື່ອການລົງທຶນ, ທຸລະກິດ ຊື້ ຂາຍ ອະສັງຫາລິມະຊັບ, ທຸລະກິດກາຊີໂນ;

5. ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້ ໝາຍເຖິງ ເອກະສານທີ່ສາມາດຍັ້ງຢືນ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ, ຖານຂໍ້ມູນ ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ ເປັນຕົ້ນ: ບັດປະຈຳຕົວ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ຢູ່ (ຕົ້ນສະບັບ), ເອກະສານຍັ້ງຢືນຈາກຫ້ອງການທະບຽນສານ ແລະ ຂໍ້ມູນ ຫຼື ເອກະສານອື່ນ ທີ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ ຫຼື ມີການເຜີຍແຜ່ທົ່ວໄປ ຊຶ່ງເປັນຂໍ້ມູນທີ່ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຊ່ວຍໃນການຄົ້ນຫາ, ການກວດສອບ, ການຍັ້ງຢືນ ຫຼື ການຮັບຊາບ ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບເລື່ອງໃດໜຶ່ງ. ການສຳເນົາເອກະສານລະບຸຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າ ຕ້ອງລົງວັນທີ, ລະບຸຊື່ ແລະ ຄຳເຫັນ ຂອງພະນັກງານຮັບຜິດຊອບ ທຸກຄັ້ງ;

6. ການດຳເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍ (Legal Arrangement) ໝາຍເຖິງ ການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍລະຫວ່າງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ເພື່ອ ບໍລິຫານຊັບສິນ (Trust) ຫຼື ຝ່າຍໃດໜຶ່ງກາຍເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ, ຄອບຄອງ, ນຳໃຊ້, ໄດ້ຮັບໝາກຜົນ, ດຳເນີນການຊື້-ຂາຍ ຫຼື ບໍລິຫານທຶນ ຫຼື ຊັບສິນໃດໜຶ່ງ, ບໍ່ວ່າດ້ວຍວິທີການໃດກໍຕາມທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ເພື່ອໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດຕໍ່ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼື ໃນຮູບແບບອື່ນທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນ;

7. ບໍລິສັດບໍລິຫານຊັບສິນ (Trust Service Provider) ຫຼື ຜູ້ບໍລິຫານຊັບສິນ (Trustee) ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍ ໃຫ້ມີສິດບໍລິຫານເງິນ, ຫຼັກຊັບ, ຊັບສິນ, ບັນຊີທະນາຄານ, ບັນຊີຫຼັກຊັບ ແລະ ເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃນການເປັນຜູ້ຖືຮຸ້ນຂອງບຸກຄົນອື່ນ ໂດຍ ບໍລິສັດ ບໍລິຫານກອງທຶນເພື່ອການລົງທຶນ, ກອງທຶນເພື່ອການລົງທຶນ, ວິສາຫະກິດກົດໝາຍ, ບໍລິສັດກວດສອບບັນຊີ ແລະ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເຄື່ອນໄຫວໃນຮູບແບບບໍລິສັດບໍລິຫານຊັບສິນ;

8. ນິຕິບຸກຄົນ ໝາຍເຖິງ ວິສາຫະກິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ລວມທັງ ສະຫະກອນ, ສະມາຄົມ ແລະ ມູນນິທິ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເປັນນິຕິບຸກຄົນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

9. ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກ ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳ ຫຼື ການສ້າງສາຍພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກິດ ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໃນເອກະສານ ຫຼື ສັນຍາ ໃດໜຶ່ງ;

10. ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ຫຼື ກຸ່ມຄົນ ທີ່ມີກຳມະສິດແທ້ຈິງ ຈາກການ ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ, ກິດຈະການ ຫຼື ທຸລະກຳໃດໜຶ່ງ, ມີສິດ ຫຼື ສາມາດ ຄວບຄຸມລູກຄ້າ ຂອງຕົນ ຫຼື ບຸກຄົນ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກຳແທນ ລວມທັງຜູ້ທີ່ມີສິດຄວບຄຸມ ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການດຳເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍ. ສຳລັບຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ໃນນິຕິບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ, ເປັນຂາຮຸ້ນ ຫຼື ຜູ້ຖືຮຸ້ນ, ຫຼື ມີສິດລົງທະແນນສຽງ ນັບຕັ້ງແຕ່ ຊາວສ່ວນຮ້ອຍ (20%) ຂຶ້ນໄປ;

11. ບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ ໝາຍເຖິງ ນັກການເມືອງຕ່າງປະເທດ, ພະນັກງານຂອງ ລັດ ແລະ ພະນັກງານອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ;

12. ນັກການເມືອງຕ່າງປະເທດ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ຫຼື ເຄີຍໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ໃຫ້ ດຳລົງຕຳແໜ່ງລະດັບສູງ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ເຊັ່ນ ປະທານປະເທດ, ຫົວໜ້າຄະນະລັດຖະບານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດລະດັບ ສູງ, ນັກການເມືອງທີ່ສຳຄັນ ຫຼື ອາວຸໂສ, ນາຍ ທະຫານ ແລະ ຕຳຫຼວດ ລະດັບສູງ, ພະນັກງານໄອຍະການ ແລະ ຜູ້ພິພາກສາລະດັບສູງ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານລະດັບສູງຂອງລັດວິສາຫະກິດ ລວມທັງສະມາຊິກຄອບຄົວ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ ມີສາຍພົວພັນໃກ້ຊິດກັບບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ;

13. ພະນັກງານຂອງລັດ ໝາຍເຖິງ ພະນັກງານ, ທະຫານ, ຕຳຫຼວດ ຜູ້ທີ່ດຳລົງ ຫຼື ເຄີຍດຳລົງຕຳແໜ່ງສຳ ຄັນ ແລະ ມີບົດບາດໃນ ສປປ ລາວ, ສະມາຊິກສະພາບໍລິຫານ, ຄະນະຜູ້ບໍລິຫານຂອງວິສາຫະກິດລັດລົງທຶນ ລວມ ທັງ ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ຫຼື ເຄີຍໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ໃຫ້ດຳລົງຕຳແໜ່ງລະດັບສູງ ເປັນຕົ້ນ ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດ ລະດັບສູງ ຫຼື ອາວຸໂສ, ພະນັກງານຂອງອົງການຖຸລາການ ລະດັບສູງ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານລະດັບສູງຂອງລັດວິສາຫະ ກິດ;

14. ພະນັກງານອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ຫຼື ເຄີຍໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ໃຫ້ດຳລົງ ຕຳແໜ່ງລະດັບສູງໃນອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ເປັນຕົ້ນ ຜູ້ບໍລິຫານລະດັບສູງ, ກຳມະການບໍລິຫານ ຫຼື ຜູ້ ທີ່ມີຕຳແໜ່ງທຽບເທົ່າ;

15. ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວຂອງບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ ໝາຍເຖິງ ພໍ່, ແມ່, ລູກ, ອ້າຍ, ເອື້ອຍ, ນ້ອງ, ຄູ່ສົມລົດ, ພໍ່ແມ່ຂອງຜິວ ຫຼື ເມຍ;

16. ບຸກຄົນທີ່ມີສາຍພົວພັນໃກ້ຊິດ ຂອງບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ ໝາຍເຖິງ 1) ບຸກ ຄົນທີ່ເພິ່ງພາກັນທາງການເງິນ ເຊັ່ນ: ຄົນຂັບລົດ, ຕຳຫຼວດໃກ້ຊິດ, ຜູ້ຮັກສາຄວາມປອດໄພ, ເລຂານຸການ ຂອງ ບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ; 2) ຄູ່ຮ່ວມທາງທຸລະກິດຂອງບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງ ການເມືອງ; 3) ພະນັກງານທີ່ໃກ້ຊິດກັບບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການ ເມືອງ ທີ່ຢູ່ອົງການຈັດຕັ້ງດຽວກັນ; 4) ບຸກຄົນທີ່ເຮັດວຽກໃກ້ຊິດກັບ ບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ ແລະ 5) ໝູ່ເພື່ອນສະນິດ;

17. ບັນຊີທີ່ເປັນລະຫັດ ໝາຍເຖິງ ບັນຊີທີ່ລູກຄ້າມາເປີດນຳທະນາຄານທຸລະກິດ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນ ແຕ່ບໍ່ອອກຊື່ຂອງຜູ້ຖື ຫຼື ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງບັນຊີ ຊຶ່ງໃຊ້ລະຫັດເປັນຕົວເລກ ຫຼື ອັກສອນແທນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຮູ້ຜູ້ຖື ຫຼື ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງບັນຊີດັ່ງກ່າວ ໂດຍສາມາດດຳເນີນການຝາກ-ຖອນ ຫຼື ການເຄື່ອນ ໄຫວທຸລະກຳຕ່າງໆ ໄດ້ຢ່າງ ເປັນປົກກະຕິ;

18. ບັນຊີນິລະນາມ ໝາຍເຖິງ ບັນຊີທີ່ມີຂໍ້ມູນບໍ່ກົງກັບ ຫຼື ບໍ່ຮູ້ ຜູ້ເຄື່ອນໄຫວບັນຊີ ເປັນຕົ້ນ ຊື່, ນາມສະກຸນ, ວັນ, ເດືອນ, ປີເກີດ, ທີ່ຢູ່, ອາຍຸ ແລະ ອາຊີບ;

19. ທຶນ ໝາຍເຖິງ ຊັບສິນທຸກປະເພດ ທີ່ໄດ້ມາ ບໍ່ວ່າຈະເປັນໃນຮູບແບບ ມີຕົວຕົນ ຫຼື ບໍ່ມີຕົວຕົນ, ຈັບຕ້ອງໄດ້ ຫຼື ຈັບຕ້ອງບໍ່ໄດ້, ເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ ຫຼື ເຄື່ອນຍ້າຍບໍ່ໄດ້ ແລະ ເອກະສານທາງດ້ານກົດ ໝາຍທຸກຮູບ

ແບບ ລວມທັງຮູບແບບເອເລັກໂຕຣນິກ ຫຼື ດິຈິຕອນ ທີ່ຍັງຢືນກຳມະສິດ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດ ໃນຊັບສິນນັ້ນ ເປັນຕົ້ນ ຊັບສິນທາງດ້ານການເງິນ, ຊັບສິນຂອງທະນາຄານ, ແຊັກເດີນ ທາງ, ແຊັກທະນາຄານ, ໃບສັງຈ່າຍເງິນ, ຮຸ້ນ, ຫຼັກຊັບ, ພັນທະບັດ ແລະ ໜັງສືຢັ້ງຢືນການຮັບດອກເບ້ຍທະນາຄານ, ເງິນບັນຜົນ, ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ;

20. ການກວດກາພາຍໃນທີ່ເປັນເອກະລາດ ໝາຍເຖິງ ການກວດກາພາຍໃນສະເພາະກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການຕ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ຮ້າຍ ພ້ອມທັງລາຍງານໂດຍກົງກັບຜູ້ອຳນວຍການໃຫຍ່ ຫຼື ສະພາບໍລິຫານ;

21. ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານທີ່ນອນໃນຂະແໜງການເງິນ ໝາຍເຖິງ ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ບຸກຄົນ ທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ຮ້າຍ ຊຶ່ງມີ ທະນາຄານທຸລະກິດ, ສະຖາບັນການເງິນຈຸລະພາກ, ໂຮງຊວດຈຳ, ບໍລິສັດເຊົ່າສິນເຊື່ອ, ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການຊຳລະເງິນ, ບໍລິສັດປະກັນໄພ ແລະ ບໍລິສັດຫຼັກຊັບ;

22. ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານທີ່ບໍ່ນອນໃນຂະແໜງການເງິນ ໝາຍເຖິງ ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ບຸກຄົນ ທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ຮ້າຍ ຊຶ່ງມີ ບໍລິສັດບໍລິຫານກອງທຶນເພື່ອການລົງທຶນ, ກອງທຶນເພື່ອການລົງທຶນ, ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການຊັບສິນເໝືອນຈິງ, ທຸລະກິດ ຊື້ ຂາຍ ອະສັງຫາລິມະຊັບ, ທຸລະກິດ ຊື້ ຂາຍ ວັດຖຸມີຄ່າ, ວິສາຫະກິດບັນຊີ, ວິສາຫະກິດກວດສອບ, ທຸລະກິດກາຊີໂນ, ວິສາຫະກິດກົດໝາຍ ແລະ ທະນາຍຄວາມ;

23. ມາດຕະການທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ໝາຍເຖິງ ມາດຕະການທີ່ແທດເໝາະຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບຄວາມສ່ຽງດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ຮ້າຍ.

ມາດຕາ 4 ຫຼັກການລວມ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດຳເນີນມາດຕະການຕ່າງໆ ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນວ່າ ການລະບຸຕົວຕົນ, ການຢັ້ງຢືນ ແລະ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ມີຄວາມຖືກຕ້ອງ, ສອດຄ່ອງ ແລະ ທັນສະພາບການ ຕາມຄວາມເປັນຈິງຂອງລູກຄ້າ ;
2. ຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ບັນດາມາດຕະການຕ່າງໆ ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ລູກຄ້າຮູ້ຕົວ ແລະ ການຮັກສາຄວາມລັບຂອງພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ;
3. ຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ແລະ ກົດລະບຽບພາຍໃນຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ໝວດທີ 2

ການ ປະເມີນ ແລະ ບໍລິຫານ ຄວາມສ່ຽງ

ມາດຕາ 6 (ປັບປຸງ) ການດຳເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ດ້ວຍການກຳນົດ, ຕີລາຄາ, ຕິດຕາມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ຮ້າຍ ທີ່ມາຈາກຫຼາຍປັດໄຈ ເປັນຕົ້ນ ລູກຄ້າ, ຜະລິດຕະພັນ, ການບໍລິການ ທີ່ມີຢູ່ ແລະ ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່, ຊ່ອງທາງການໃຫ້ບໍລິການ, ວິທີການ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແບບໃໝ່ ໃນການໃຫ້ບໍລິການ ຫຼື ການດຳເນີນທຸລະກິດ ລວມທັງ ພື້ນທີ່ ຫຼື ປະເທດກ່ອນການໃຫ້ບໍລິການ, ການດຳເນີນທຸລະກຳ ແລະ ການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ກັບລູກຄ້າຂອງຕົນທັງ ລາຍ

ເກົ່າ ແລະ ລາຍໃໝ່ ຕ້ອງທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງ ນະໂຍບາຍ, ຫຼັກການ, ຂັ້ນຕອນ ຫຼື ລະບຽບການພາຍໃນຂອງ ຕົນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ບັນຫາດັ່ງນີ້:

1. ຜົນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງແຫ່ງຊາດ ແລະ ຜົນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງພາຍໃນຂອງຕົນ;
2. ພິຈາລະນາຕົວຊີ້ບອກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ອນການກຳນົດລະດັບຄວາມສ່ຽງ ລວມທັງກຳນົດຮູບແບບ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ;
3. ທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງຄວາມສ່ຽງ ໃຫ້ເປັນປະຈຸບັນ;
4. ລາຍງານຜົນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໃຫ້ແກ່ ສຳນັກງານຂໍ້ມູນຕົ້ນການຝອກເງິນ (ສຕຟງ) ພາຍຫຼັງສຳເລັດ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງສ້າງຄູ່ມືການປະເມີນ ແລະ ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ ໃຫ້ກວມເອົາ ເນື້ອໃນ ເປັນຕົ້ນ ຂັ້ນຕອນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການຕິດຕາມ ແລະ ເພີ່ມທະວີການຄວບຄຸມ ກໍລະນີຈຳເປັນ ພ້ອມ ທັງນຳໃຊ້ມາດຕະການເພີ່ມທະວີ ເພື່ອບໍລິຫານ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ກໍລະນີມີຄວາມສ່ຽງສູງ ແລະ ຄູ່ມື ດັ່ງກ່າວຕ້ອງຖືກຮັບຮອງໂດຍຜູ້ບໍລິຫານ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ສາມາດ ບໍລິຫານ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 7 ຕົວຊີ້ບອກ ຄວາມສ່ຽງຕ່ຳ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດຳເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ວັກໜຶ່ງ ແລະ ວັກສອງ ຂອງມາດຕາ 6 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໂດຍພິຈາລະນາ ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງຕ່ຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງ ຊຶ່ງເກີດຈາກລູກຄ້າ ຕ້ອງພິຈາລະນາຢ່າງໜ້ອຍ ດັ່ງນີ້:

- ລູກຄ້າເປັນບຸກຄົນ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກຳ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນດ້ານທຸລະກິດກັບຕົນ ໃນນາມ ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ວິສາຫະກິດຂອງລັດ ຊຶ່ງຂໍ້ມູນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ມາດຕາ 16 ຂອງຂໍ້ ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງຈະແຈ້ງ;
- ລູກຄ້າເປັນການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ວິສາຫະກິດ ຂອງລັດ ຊຶ່ງຂໍ້ມູນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ມາດຕາ 16 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງຈະແຈ້ງ;
- ລູກຄ້າເປັນນິຕິບຸກຄົນ ຊຶ່ງເປັນ ບໍລິສັດມະຫາຊົນ, ຈົດທະບຽນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ແລະ ມີ ຄວາມໂປ່ງໃສຢ່າງພຽງພໍ;
- ກຸ່ມທີ່ມີລາຍໄດ້ຕ່ຳ ເຊິ່ງໄດ້ຖືກຢືນຢັນຈາກການຫັກອາກອນລາຍໄດ້;
- ລັກສະນະອື່ນ ຕາມການກຳນົດເພີ່ມເຕີມຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫຼື ຕາມການກຳ ນົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຟງ.

2. ຕົວຊີ້ບອກ ຄວາມສ່ຽງດ້ານຜະລິດຕະພັນ, ການດຳເນີນທຸລະກຳ ຫຼື ຊ່ອງທາງ ຫຼື ເຕັກໂນໂລຊີ ແບບໃໝ່ ໃນການໃຫ້ບໍລິການ ຕ້ອງພິຈາລະນາຢ່າງໜ້ອຍ ດັ່ງນີ້:

- ໂຄງການບຳເນັດ, ບຳນານ ຫຼື ກອງທຶນເພື່ອການປົດກະສຽນ ຫຼື ໂຄງການທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ເພື່ອຜົນ ປະໂຫຍດສຳລັບການປົດກະສຽນອາຍຸຂອງຜະນິດກຸ່ມ ຊຶ່ງການຈ່າຍທຶນສົມທົບຈາກ ຜະນິດກຸ່ມ ໂດຍການຫັກເງິນເດືອນ, ຄ່າແຮງງານ ແລະ ບ່ອນນຸຍາດໃຫ້ສະມາຊິກໂອນຜົນ ປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນອື່ນ;
- ຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ບໍລິການທາງດ້ານການເງິນ ທີ່ມີການກຳນົດການໃຫ້ບໍລິການໄວ້ຢ່າງເໝາະ ສົມ ແລະ ຢູ່ໃນຂອບເຂດຈຳກັດ ສະເພາະລູກຄ້າບາງປະເພດ ທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງການໃຫ້ ບໍລິການນັ້ນໄດ້;

- ລັກສະນະອື່ນ ຕາມການກຳນົດເພີ່ມເຕີມຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫຼື ຕາມການກຳນົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຝງ.
- 3. ຕົວຊີ້ບອກ ຄວາມສ່ຽງ ຊຶ່ງເກີດຈາກ ພື້ນທີ່ ຫຼື ປະເທດ ຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງພິຈາລະນາ ດັ່ງນີ້:
 - ພື້ນທີ່ ຫຼື ປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປະເມີນແລ້ວວ່າມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ ຈາກອົງການສາກົນທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້;
 - ພື້ນທີ່ ຫຼື ປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປະເມີນ ຈາກອົງການສາກົນ ທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້ວ່າມີການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ອາຊະຍາກຳອື່ນ ໃນລະດັບທີ່ຕໍ່າ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ເຖິງແມ່ນວ່າ ການປະເມີນລູກຄ້າຂອງຕົນ ຢູ່ໃນລະດັບຄວາມສ່ຽງຕໍ່າດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ກໍ່ຕາມ ແຕ່ກໍ່ຕ້ອງຕິດຕາມ, ກວດສອບ ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳຕ່າງໆຂອງລູກຄ້າດັ່ງກ່າວ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ມາດຕາ 8 (ປັບປຸງ) ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງສູງ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດຳເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ວັກໜຶ່ງ ແລະ ວັກສອງ ຂອງມາດຕາ 6 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໂດຍພິຈາລະນາ ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງສູງ ດັ່ງນີ້:

1. ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງ ຊຶ່ງເກີດຈາກລູກຄ້າ ຕ້ອງພິຈາລະນາຢ່າງໜ້ອຍ ດັ່ງນີ້:
 - 1.1. ກໍລະນີ ຜົນການຢັ້ງຢືນຕົນ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຂອງລູກຄ້າ ມີລັກສະນະໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:
 - ໂຄງສ້າງກ່ຽວກັບຜູ້ຖືຮຸ້ນມີຄວາມສະລັບຊັບຊ້ອນ ຫຼື ມີຄວາມຜິດປົກກະຕິ ເມື່ອທຽບໃສ່ການດຳເນີນທຸລະກິດຕາມປົກກະຕິທົ່ວໄປ;
 - ເປັນບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ;
 - ດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ປະກອບອາຊີບ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ;
 - ການດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳ ຂອງລູກຄ້າ ທີ່ນຳໃຊ້ເງິນສົດເປັນຫຼັກ ຊຶ່ງບໍ່ສອດຄ່ອງກັບ ທຸລະກິດ ຫຼື ອາຊີບຂອງລູກຄ້າ;
 - ບໍ່ແມ່ນສັນຊາດລາວ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ;
 - ລູກຄ້າທີ່ມີການດຳເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍ;
 - ບຸກຄົນທີ່ເຄີຍຖືກລາຍງານເປັນທຸລະກຳທີ່ສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໄປຍັງ ສຕຝງ;
 - ເປັນບຸກຄົນທີ່ ສຕຝງ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ສືບສວນ-ສອບສວນ ເຄີຍຂໍ້ມູນ;
 - ຖືກພິຈາລະນາດ້ວຍຂໍ້ມູນຫຼັກຖານທີ່ມີ ວ່າເປັນລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ;
 - ລັກສະນະອື່ນ ຕາມການກຳນົດເພີ່ມເຕີມຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫຼື ຕາມການກຳນົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຝງ.
 - 1.2. ກໍລະນີ ຜົນການກວດສອບພົບວ່າ ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳ ຫຼື ການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດຂອງລູກຄ້າດຳເນີນໄປໃນລັກສະນະທີ່ຜິດປົກກະຕິ.

2. ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງດ້ານ ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ມີຢູ່ ແລະ ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່, ຊ່ອງທາງການໃຫ້ບໍລິການ, ວິທີການ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແບບໃໝ່ ໃນການໃຫ້ບໍລິການ ຫຼື ການດຳເນີນທຸລະກິດ ຕ້ອງພິຈາລະນາຢ່າງໜ້ອຍ ດັ່ງນີ້:

- 2.1. ການສ້າງສາຍພົວພັນດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ການດຳເນີນທຸລະກຳກັບນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ບໍ່ມີໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ຫຼື ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ມີ ແຕ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;

- 2.2. ການສ້າງສາຍພົວພັນດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ການດຳເນີນທຸລະກຳ ທີ່ບໍ່ມີການເປີດເຜີຍຊື່ທີ່ແທ້ຈິງ;
- 2.3. ການສ້າງສາຍພົວພັນດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ການດຳເນີນທຸລະກຳ ໃນລັກສະນະແບບບໍ່ຊ່ອງໜ້າ;
- 2.4. ການຮັບໂອນເງິນຈາກບຸກຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ສາມທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- 2.5. ການໃຫ້ບໍລິການບັນດາຜະລິດຕະພັນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງຕາມຜົນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງແຫ່ງຊາດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂະແໜງການຕົນ;
- 2.6. ລັກສະນະອື່ນ ຕາມການກຳນົດເພີ່ມເຕີມຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫຼື ຕາມການກຳນົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຝງ.

3. ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງ ຊຶ່ງເກີດຈາກ ພື້ນທີ່ ຫຼື ປະເທດ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ:

- 3.1. ປະເທດທີ່ຖືກກຳນົດໂດຍແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້ ເປັນຕົ້ນ ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນ, ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນລະອຽດ ຫຼື ບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າ ກ່ຽວກັບຂໍ້ບົກຜ່ອງທາງດ້ານວຽກງານ ຕ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
- 3.2. ປະເທດທີ່ຖືກມາດຕະການລົງໂທດ ຫຼື ຂວ້າມບາດ ຫຼື ມາດຕະການອື່ນໆ ທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນ ໂດຍອີງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ເປັນຕົ້ນ: ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ອື່ນໆ;
- 3.3. ປະເທດທີ່ຖືກກຳນົດໂດຍແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້ວ່າ ປະເທດດັ່ງກ່າວຕິດພັນກັບບັນຫາສັລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ບັນຫາອາດສະຍາກຳອື່ນໆ;
- 3.4. ປະເທດ ຫຼື ພື້ນທີ່ ທີ່ຖືກກຳນົດໂດຍແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້ວ່າ ປະເທດດັ່ງກ່າວມີການສະໜອງທຶນ ຫຼື ສະໜັບສະໜູນ ໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ຖືກກຳນົດວ່າ ມີອົງກອນກໍ່ການຮ້າຍເຄື່ອນໄຫວຢູ່ພາຍໃນປະເທດ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງນຳເອົາຕົວຊີ້ບອກຄວາມສ່ຽງຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນວັກໜຶ່ງຂອງມາດຕານີ້ ຮ່ວມກັບຂໍ້ມູນອື່ນໆ ມາພິຈາລະນາຄວາມສ່ຽງຂອງລູກຄ້າຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ແລະ ໃນກໍລະນີ ຫາກເຫັນວ່າເປັນໄປຕາມວັກໜຶ່ງຂອງມາດຕານີ້ ຕ້ອງກຳນົດໃຫ້ລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວເປັນລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ທັງຕ້ອງດຳເນີນມາດຕະການແບບລົງເລິກ ຕາມມາດຕາ 21 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 9 ການດຳເນີນການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງມີການດຳເນີນການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ ຂອງລູກຄ້າຕາມລະດັບຄວາມສ່ຽງ ໂດຍການພິຈາລະນາກຳນົດຄວາມເຂັ້ມງວດໃນການດຳເນີນມາດຕະການການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າຂອງຕົນທຸກລາຍ ພ້ອມທັງມີມາດຕະການທີ່ ເໝາະສົມໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມສ່ຽງດ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ.

ຖ້າຫາກ ເຫັນວ່າລູກຄ້າມີຄວາມສ່ຽງສູງ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດຳເນີນມາດຕະການແບບລົງເລິກ, ໂດຍການເພີ່ມຄວາມຖີ່ໃນການຕິດຕາມກວດກາ ສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ລວມທັງການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳ ເພື່ອຊອກຫາທຸລະກຳທີ່ຜິດປົກກະຕິ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 21 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ຖ້າຫາກ ເຫັນວ່າລູກຄ້າມີຄວາມສ່ຽງຕ່ຳ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດຳເນີນມາດຕະການແບບງ່າຍດາຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 20 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້, ມາດຕະການດັ່ງກ່າວບໍ່ຄວນດຳເນີນໃນຂະນະທີ່ເຫັນວ່າລູກຄ້າມີຄວາມສ່ຽງດ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ມີລັກສະນະ ແລະ ພຶດຕິກຳ ອາດຈະເປັນລູກຄ້າຄວາມສ່ຽງສູງ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງມີມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ກ່ອນການໃຫ້ບໍລິການ, ການດຳເນີນທຸລະກຳ ແລະ ການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ກັບລູກຄ້າຂອງຕົນ ທັງລາຍເກົ່າ ແລະ ລາຍໃໝ່ ພ້ອມທັງມີການທົບທວນຄືນເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ໝວດທີ 3

ການດຳເນີນການຄວບຄຸມພາຍໃນ ຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ

ມາດຕາ 10 (ປັບປຸງ) ການດຳເນີນການ ຄວບຄຸມພາຍໃນ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດຳເນີນການຄວບຄຸມພາຍໃນ ໂດຍການກຳນົດ ນະໂຍບາຍພາຍໃນ, ຂັ້ນຕອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການກວດກາ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ພາຍໃນ ທີ່ເປັນເອກະລາດ ແລະ ການກວດສອບພາຍນອກ (ກໍລະນີມີເງື່ອນໄຂ) ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 17 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມສ່ຽງດ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ຂະໜາດທຸລະກິດ.

ການກຳນົດນະໂຍບາຍ ຫຼື ລະບຽບການພາຍໃນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີໜຶ່ງ ມາດຕານີ້ ຕ້ອງລວມເອົາ, ສາຂາ ແລະ ບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມພັນທະຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 16 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງມີການແຕ່ງຕັ້ງຜະນັກງານເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ລາຍງານ ຕາມເງື່ອນໄຂກຳນົດໄວ້ໃນ ວັກທີສອງ ມາດຕາ 17 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ຕ້ອງເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ມີໃບຢັ້ງຢືນຜ່ານຫຼັກສູດສະເພາະກ່ຽວກັບວຽກງານດັ່ງກ່າວ ຢ່າງໜ້ອຍ 01 ຄັ້ງຕໍ່ປີ.

ມາດຕາ 11 (ປັບປຸງ) ການຄຸ້ມຄອງ ສາຂາ ແລະ ບໍລິສັດໃນກຸ່ມ

ກໍລະນີ ສາຂາ ແລະ ບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບວຽກງານການຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຂອງປະເທດດັ່ງກ່າວ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດກົດລະບຽບພາຍໃນຂອງສຳນັກງານໃຫຍ່.

ກໍລະນີ ລະບຽບກົດໝາຍຂອງປະເທດທີ່ ສາຂາ ແລະ ບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ຂອງຕົນຕັ້ງຢູ່ນັ້ນ ຫາກມີຄວາມເຂັ້ມງວດຕ່ຳກວ່າ ຫຼື ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ ລະບຽບກົດໝາຍດັ່ງກ່າວ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມເພື່ອບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 12 (ປັບປຸງ) ການແບ່ງປັນຂໍ້ມູນ ພາຍໃນສາຂາ ແລະ ບໍລິສັດໃນກຸ່ມ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ສາມາດ ແລກປ່ຽນ ແລະ ແບ່ງປັນ ຂໍ້ມູນ ພາຍໃນ ສາຂາ ແລະ ບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ຂອງຕົນ ບົນພື້ນຖານ ການພິຈາລະນາຄວາມລະອຽດອ່ອນຂອງຂໍ້ມູນ, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ, ຮັກສາຄວາມລັບ ແລະ ຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໃຫ້ລູກຄ້າຮູ້ຕົວ, ເປັນຕົ້ນຂໍ້ມູນ: ທຸລະກຳທີ່ສົ່ງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ, ທຸລະກຳເງິນສົດທີ່ມີມູນຄ່າເກີນກຳນົດ, ການເຄື່ອນໄຫວບັນຊີ, ການໂອນເງິນທາງເອເລັກໂຕຣນິກ, ທະນາຄານຕົວແທນ, ການອາໄສບຸກຄົນທີສາມ, ລະດັບຄວາມສ່ຽງ ແລະ ມາດຕະການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ.

ໝວດທີ 4
ມາດຕະການ ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ

ມາດຕາ 13 (ປັບປຸງ) ການດຳເນີນມາດຕະການ ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງໄດ້ສ້າງລະບຽບ ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ແລະ ດຳເນີນມາດຕະການ ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ໂດຍການເກັບກຳ, ກວດສອບຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ຫຼື ໃບມອບສິດ ການ ຢັ້ງຢືນຕົວຕົນ ຂອງລູກຄ້າ, ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ, ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ແລະ ລູກຄ້າທີ່ມີການດຳເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍ ຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ໃນເວລາໃຫ້ບໍລິການ ຫຼື ກ່ອນສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດໃດໜຶ່ງກັບລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 14 ຫາ ມາດຕາ 17 ຂອງຂໍ້ ຕົກລົງສະບັບນີ້. ເພື່ອມາກວດສອບ, ບິສດບັນດາຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ໃຫ້ຮູ້ໄດ້ເຖິງຂໍ້ມູນແທ້ຈິງ ກ່ຽວກັບລູກຄ້າ ແລະ ທຸລະກຳຂອງລູກຄ້າ ລວມທັງຮູ້ໄດ້ເຖິງຈຸດປະສົງ ແລະ ລັກສະນະສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ຂອງລູກຄ້າ ໃຫ້ມີຄວາມຄືບຖ້ວນ, ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນປະຈຸບັນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 18 ຂັ້ນຕອນ ການດຳເນີນການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ແລະ ຂຶ້ນຢູ່ກັບລະດັບຄວາມສ່ຽງຕ່ຳ ຫຼື ສູງ ຂອງລູກ ຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 9 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 14 (ປັບປຸງ) ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າທີ່ເປັນບຸກຄົນ

ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າທີ່ເປັນບຸກຄົນ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ແລະ 2 ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ກໍລະນີລູກຄ້າເປັນບຸກຄົນ ທີ່ຖືສັນຊາດລາວ:

- ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ;
- ວັນ, ເດືອນ, ປີເກີດ;
- ອາຍຸ ແລະ ອາຊີບ;
- ບັດປະຈຳຕົວ ຫຼື ໜັງສືເດີນທາງ ຫຼື ສຳມະໂນຄົວ ທີ່ບໍ່ໝົດອາຍຸການນຳໃຊ້;
- ທີ່ຢູ່ ຕາມທະບຽນບ້ານ ຫຼື ສຳມະໂນຄົວ ແລະ ທີ່ຢູ່ປະຈຸບັນ;
- ຊື່ ແລະ ສະຖານທີ່ ທີ່ເຮັດວຽກ;
- ຂໍ້ມູນໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນເຊັ່ນ: ໂທລະສັບ ຫຼື ສະຖານທີ່ຝັກເຊົາ ແລະ ທີ່ຢູ່ທາງເອເລັກໂຕຣນິກ;
- ລາຍນິ້ວມື ຫຼື ລາຍເຊັນ ພ້ອມດ້ວຍລາຍມື;
- ໜັງສື ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ມີລາຍມື ຫຼື ລາຍເຊັນ ຂອງຜູ້ມອບອຳນາດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ ມາເຮັດທຸລະກຳ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດແທນ;
- ຂໍ້ມູນອື່ນ ທີ່ຈຳເປັນ ຫຼື ຕາມການກຳນົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຟງ;

2. ກໍລະນີລູກຄ້າ ເປັນບຸກຄົນ ທີ່ຖືສັນຊາດຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຄົນຕ່າງດ້າວ:

- ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ;
- ວັນ, ເດືອນ, ປີເກີດ;
- ສັນຊາດ, ອາຍຸ ແລະ ອາຊີບ;
- ໜັງສືເດີນທາງ ທີ່ລັດຖະບານເຈົ້າຂອງສັນຊາດອອກໃຫ້ ທີ່ບໍ່ໝົດອາຍຸການນຳໃຊ້;
- ບັດຕ່າງດ້າວ (ກໍລະນີ ບຸກຄົນ ທີ່ມາຕັ້ງຖິ່ນຖານ ແລະ ອາໄສ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຍາວນານ);
- ທີ່ຢູ່ຕາມ ທະບຽນບ້ານ ຫຼື ສຳມະໂນຄົວ ແລະ ທີ່ຢູ່ປະຈຸບັນໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ທີ່ຢູ່ປະເທດ ຂອງຜູ້ກ່ຽວ;

- ຊື່ ແລະ ສະຖານທີ່ ທີ່ເຮັດວຽກ ທັງຢູ່ປະເທດຂອງຜູ້ກ່ຽວ ແລະ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ;
- ຂໍ້ມູນໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນເຊັ່ນ: ໂທລະສັບ ຫຼື ສະຖານທີ່ຝັກເຊົາ ແລະ ທີ່ຢູ່ທາງເອເລັກໂຕຣນິກ;
- ລາຍນິ້ວມື ຫຼື ລາຍເຊັນ ພ້ອມດ້ວຍລາຍມື;
- ຫັງສື ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ມີລາຍມື ຫຼື ລາຍເຊັນ ຂອງຜູ້ມອບອຳນາດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ແທນ ;
- ຂໍ້ມູນອື່ນ ທີ່ຈຳເປັນ ຫຼື ຕາມການກຳນົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຝງ.

ມາດຕາ 15 (ປັບປຸງ) ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ທີ່ເປັນວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ

ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ທີ່ເປັນວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານຕ້ອງເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ດັ່ງນີ້:

- ຊື່ ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ປະເພດທຸລະກິດ;
- ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ ຂອງເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນ;
- ວັນ, ເດືອນ, ປີເກີດ (ກໍລະນີເປັນວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນ);
- ສັນຊາດ, ອາຍຸ ແລະ ອາຊີບ (ກໍລະນີເປັນວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນ);
- ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງສຳນັກງານ;
- ຂໍ້ມູນໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນເຊັ່ນ: ໂທລະສັບ, ໂທລະສານ ແລະ ທີ່ຢູ່ທາງເອເລັກໂຕຣນິກ;
- ເລກທີທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ທະບຽນວິສາຫະກິດ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນໝົດກຳນົດເວລາການນຳໃຊ້;
- ເລກທີໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນໝົດກຳນົດເວລາການນຳໃຊ້;
- ຫັງສື ຫຼື ເອກະສານ ຂໍ້ຜູກມັດໃດໜຶ່ງ ແລະ ລາຍຊື່ຜູ້ທີ່ມີຕຳແໜ່ງບໍລິຫານ ຂອງນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງດ້ານກົດໝາຍ;
- ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງທຸລະກິດຕາມໃບທະບຽນ ແລະ ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງທຸລະກິດຕົ້ນຕໍ;
- ເລກທີໃບທະບຽນອາກອນ ແລະ ໃບແຈ້ງເສຍອາກອນ ປີຫຼ້າສຸດ;
- ຫັງສື ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ມີລາຍມື ຫຼື ລາຍເຊັນ ພ້ອມທັງຊື່ ແລະ ຕາປະທັບ ຂອງຜູ້ມອບອຳນາດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດແທນ;
- ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດແທນ ນິຕິບຸກຄົນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 14 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
- ຂໍ້ມູນອື່ນ ທີ່ຈຳເປັນ ຫຼື ຕາມການກຳນົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຝງ.

ມາດຕາ 16 ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ທີ່ເປັນ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ອົງການທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ

ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ທີ່ເປັນ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ອົງການທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ແລະ 2 ຂອງມາດຕານີ້.

1. ກໍລະນີເປັນການຈັດຕັ້ງ:

- ຊື່ການຈັດຕັ້ງ;
- ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງສຳນັກງານ;
- ຂໍ້ມູນໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນເຊັ່ນ: ໂທລະສັບ, ໂທລະສານ ແລະ ທີ່ຢູ່ທາງເອເລັກໂຕຣນິກ;
- ໃບອະນຸຍາດ;

- ຫັງສີ ຫຼື ເອກະສານ ກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງໃນການເຄື່ອນໄຫວ ທຸລະກຳ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດແຕ່ລະຄັ້ງ;
- ຫັງສີແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ມອບອຳນາດ ໃນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳແຕ່ລະຄັ້ງ ຈາກການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວ;
- ຫັງສີ ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ມີລາຍມື ຫຼື ລາຍເຊັນ ພ້ອມທັງຊື່ ແລະ ຕາປະທັບ ຂອງຜູ້ມອບອຳນາດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດແທນ ແຕ່ລະຄັ້ງ ຈາກການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວ;
- ຂໍ້ມູນອື່ນ ທີ່ຈຳເປັນ ຫຼື ຕາມການກຳນົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຝງ.

2. ກໍລະນີເປັນອົງການບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ:

- ຊື່ອົງການບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ;
- ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງສຳນັກງານ;
- ຂໍ້ມູນໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນເຊັ່ນ: ໂທລະສັບ, ໂທລະສານ ແລະ ທີ່ຢູ່ທາງເອເລັກໂຕຣນິກ;
- ໃບອະນຸຍາດການເຄື່ອນໄຫວໃນຮູບແບບ ອົງການບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ;
- ຫັງສີ ຫຼື ເອກະສານ ກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງໃນການເຄື່ອນໄຫວ ທຸລະກຳແຕ່ລະຄັ້ງ ແລະ ສຳເນົາເອກະສານດັ່ງກ່າວ;
- ສຳເນົາໃບຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ໃບອະນຸຍາດເຄື່ອນໄຫວ ກິດຈະກຳ ຫຼື ກິດຈະການ ຈາກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດຖະບານ;
- ຫັງສີ ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ມີລາຍມື ຫຼື ລາຍເຊັນ ພ້ອມທັງຊື່ ແລະ ຕາປະທັບ ຂອງຜູ້ມອບອຳນາດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດແທນ ຈາກອົງການບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລດັ່ງກ່າວ;
- ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດແທນອົງການບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 14 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
- ຂໍ້ມູນອື່ນ ທີ່ຈຳເປັນ ຫຼື ຕາມການກຳນົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຝງ.

ມາດຕາ 17 ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າທີ່ມີການດຳເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍ

ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າທີ່ມີການດຳເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ດັ່ງນີ້:

- ກໍລະນີ ເປັນບຸກຄົນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 14 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
- ກໍລະນີ ເປັນນິຕິບຸກຄົນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 15 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ນອກຈາກການເກັບກຳຂໍ້ມູນຕາມມາດຕາ 14 ຫຼື ມາດຕາ 15 ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານຕ້ອງໄດ້ເກັບ ຫັງສີ ຫຼື ເອກະສານ ກ່ຽວກັບ ການດຳເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນ ທີ່ຈຳເປັນ ຫຼື ຕາມການກຳນົດເພີ່ມເຕີມຂອງ ສຕຝງ.

ມາດຕາ 18 (ປັບປຸງ) ຂັ້ນຕອນການດຳເນີນການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດຳເນີນມາດຕະການ ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ ສອງ ຂອງມາດຕານີ້ ໂດຍການອີງໃສ່ການດຳເນີນການປະເມີນ ແລະ ການບໍລິຫານ ຄວາມສ່ຽງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 6 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຮູ້ ຫຼື ຍັງຍືນໄດ້ວ່າລູກຄ້ານຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ລວມທັງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບທຸລະກຳ ຫຼື ການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ທີ່ລູກຄ້າກຳລັງດຳເນີນການ ຫຼື ເຄື່ອນໄຫວກັບຕົນຢູ່ນັ້ນບໍ່ມີຄວາມ

ກ່ຽວຂ້ອງ, ພົວພັນ, ເຊື່ອມໂຍງ ກັບການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ການກະທຳ ຜິດຕົ້ນອື່ນ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິບັດມາດຕະການ ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ລວມທັງລູກຄ້າທີ່ມີຢູ່ ແລ້ວ, ລູກຄ້າບາງຄັ້ງຄາວ ແລະ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ລູກຄ້າທີ່ມີການດຳເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍ ລວມ ທັງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ດັ່ງນີ້:

1. ລະບຸຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າ ແລະ ກວດສອບ ເພື່ອຢັ້ງຢືນຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ທີ່ລູກ ຄ້ານຳໃຊ້ເພື່ອຢັ້ງຢືນຕົນ ຈາກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້;
2. ນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມໃນການກວດສອບ, ລະບຸຕົວຕົນ ໂດຍການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ຫຼື ຂ່າວສານທີ່ໄດ້ຮັບຈາກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື ເພື່ອໃຫ້ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານຮັບຮູ້ ລະອຽດ ແລະ ໜັ້ນໃຈວ່າເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງຂອງລູກຄ້າ;
3. ນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຂໍ້ຂໍ້ມູນທີ່ເໝາະສົມກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງ ແລະ ລັກສະນະຂອງ ສາຍພົວພັນທຸລະກິດ;
4. ກັ່ນຕອງທຸລະກຳທີ່ລູກຄ້າກຳລັງດຳເນີນວ່າສອດຄ່ອງກັບປະຫວັດຂອງລູກຄ້າ, ທຸລະກິດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງ ລວມທັງ ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງທຶນ ເມື່ອເຫັນວ່າຈຳເປັນ;
5. ຮັບປະກັນວ່າ ເອກະສານ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກຂະບວນການ ເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ມີຄວາມ ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນປະຈຸບັນ, ໂດຍການທົບທວນຄືນຂໍ້ມູນທີ່ບັນທຶກ ໂດຍສະເພາະ ຂໍ້ມູນຂອງລູກ ຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ.

ນອກຈາກ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ຂໍ້ 1 ຫາ ຂໍ້ 5 ວັກສອງ ຂອງມາດຕານີ້ ແລ້ວ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຍັງຈະຕ້ອງກວດສອບຂໍ້ມູນ, ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງຂອງລູກຄ້າ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ວ່າກ່ຽວຂ້ອງກັບ ລາຍຊື່ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ດັ່ງນີ້:

1. ລາຍຊື່ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຖືກກຳນົດຕາມຍັດຕິ ຂອງສະພາຄວາມໝັ້ນຄົງ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ກ່ຽວກັບການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
2. ລາຍຊື່ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຖືກກຳນົດໃນບັນຊີພາຍໃນ ຂອງ ສປປ ລາວ ກ່ຽວ ກັບການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ.

ການນຳໃຊ້ມາດຕະການ ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຈະຕ້ອງດຳເນີນການໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນ ເມື່ອເກີດ ຄວາມສົງໄສກ່ຽວກັບການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ.

ມາດຕາ 19 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ໃນເວລາໃຫ້ບໍລິການ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະ ກິດກັບລູກຄ້າ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ທົນອນໃນຂະແໜງການເງິນ ຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການການເອົາໃຈໃສ່ລູກ ຄ້າ ໃນເວລາໃຫ້ບໍລິການ ຫຼື ກ່ອນສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ກັບລູກຄ້າຂອງຕົນ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ໃນວັກ ໜຶ່ງ ມາດຕາ 20 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ ການກໍ່ການຮ້າຍ ພ້ອມທັງນຳໃຊ້ມາດຕະການ ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ມີການເລີ່ມສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດກັບລູກຄ້າຂອງຕົນ;
2. ລູກຄ້າທີ່ເຮັດທຸລະກຳເປັນບາງຄັ້ງຄາວ, ທຸລະກຳຄັ້ງດຽວ ຫຼື ຫຼາຍຄັ້ງ ທີ່ເຫັນວ່າອາດມີການເຊື່ອມ ໂຍງກັນ ທີ່ມີມູນຄ່າເກີນກຳນົດທຽບເທົ່າ ຈຳນວນ ສາມຮ້ອຍລ້ານກີບ (300,000,000 ກີບ) ຂຶ້ນ ໄປ;

3. ການດຳເນີນທຸລະກຳການໂອນເງິນເປັນບາງຄັ້ງຄາວ, ທຸລະກຳຄັ້ງດຽວ ຫຼື ຫຼາຍຄັ້ງ ທີ່ເຫັນວ່າອາດມີການເຊື່ອມໂຍງກັນ ທີ່ມີມູນຄ່າເກີນກຳນົດທຽບເທົ່າຈຳນວນ ສາມຮ້ອຍລ້ານກີບ (300,000,000 ກີບ) ຂຶ້ນໄປ;
4. ມີຂໍ້ມູນ ຫຼື ສິ່ງໃສ່ວ່າການເຮັດທຸລະກຳ ຫຼື ການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ຂອງລູກຄ້າວ່າເປັນການຝອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
5. ມີຄວາມສົງໄສກ່ຽວກັບຄວາມຖືກຕ້ອງ ຫຼື ຄວາມພຽງພໍຂອງຂໍ້ມູນຍັງຢືນຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າທີ່ໄດ້ຮັບມາກ່ອນໜ້ານີ້;
6. ກໍລະນີ ເຫັນວ່າການນຳໃຊ້ມາດຕະການການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ກ່ອນໜ້າຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍ.

ສຳລັບ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານທີ່ບໍ່ນອນໃນຂະແໜງການເງິນ ນອກຈາກປະຕິບັດຕາມຂໍ້ 1, ຂໍ້ 3, ຂໍ້ 4, ຂໍ້ 5 ແລະ ຂໍ້ 6 ຂ້າງເທິງແລ້ວ ຍັງຕ້ອງດຳເນີນມາດຕະການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າດັ່ງນີ້:

1. ກາຊິໂນ ທີ່ໃຫ້ບໍລິການລູກຄ້າ ເປັນບາງຄັ້ງຄາວ, ທຸລະກຳຄັ້ງດຽວ ຫຼື ຫຼາຍຄັ້ງ ທີ່ມີມູນຄ່າເກີນກຳນົດທຽບເທົ່າຈຳນວນ ຫົກສິບລ້ານກີບ (60,000,000 ກີບ) ຂຶ້ນໄປຕໍ່ວັນ;
2. ບໍລິສັດຕົວແທນຊື້-ຂາຍ ອະສັງຫາລິມະຊັບ ທີ່ໃຫ້ບໍລິການລູກຄ້າ ໃນການຊື້-ຂາຍ ອະສັງຫາລິມະຊັບທຸກຄັ້ງ;
3. ທຸລະກິດຊື້-ຂາຍ ວັດຖຸມີຄ່າ ທີ່ໃຫ້ບໍລິການຊື້-ຂາຍ ວັດຖຸມີຄ່າ ດ້ວຍເງິນສົດ ທີ່ມີມູນຄ່າເກີນກຳນົດທຽບເທົ່າ ສາມຮ້ອຍລ້ານກີບ (300,000,000 ກີບ) ຂຶ້ນໄປ;
4. ວິສາຫະກິດກົດໝາຍ, ທະນາຍຄວາມ, ວິສາຫະກິດກວດສອບ, ວິສາຫະກິດບັນຊີ ແລະ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ອື່ນ ທີ່ກະກຽມ ຫຼື ດຳເນີນການໃຫ້ບໍລິການແທນລູກຄ້າ ດ້ວຍຮູບແບບການເຄື່ອນໄຫວ ຊື້-ຂາຍ ອະສັງຫາລິມະຊັບ; ບໍລິຫານເງິນ, ຫຼັກຊັບ ຫຼື ຊັບສິນ ຂອງລູກຄ້າ; ບໍລິຫານ ບັນຊີທະນາຄານ, ບັນຊີຝາກປະຢັດ ຫຼື ບັນຊີຫຼັກຊັບ; ເປັນທີ່ປຶກສາໃນການສ້າງຕັ້ງທຸລະກິດ, ບໍລິຫານ ແລະ ດຳເນີນການເຄື່ອນໄຫວບໍລິສັດໃດໜຶ່ງ ລວມທັງການດຳເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ເປັນຕາງໜ້າໃນການຊື້-ຂາຍທຸລະກິດໃດໜຶ່ງ;
5. ບໍລິສັດບໍລິຫານກອງທຶນເພື່ອການລົງທຶນ, ກອງທຶນເພື່ອການລົງທຶນ ແລະ ບໍລິສັດບໍລິຫານຊັບສິນໃນຮບແບບອື່ນ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຕົວແທນໃນການສ້າງຕັ້ງນິຕິບຸກຄົນ; ເຮັດໜ້າທີ່ ຫຼື ຈັດສັນໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ເປັນຜູ້ອຳນວຍການ ຫຼື ເລຂາຂອງບໍລິສັດ, ເປັນຫຸ້ນສ່ວນ ຫຼື ຕຳແໜ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນຂອງນິຕິບຸກຄົນ; ຈັດຫາຫ້ອງການ ຫຼື ສະຖານທີ່ ຂອງບໍລິສັດ ຫຼື ການອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ຝັກເຊົາເພື່ອໃຊ້ໃນການຕິດຕໍ່ ຫຼື ບໍລິຫານງານຂອງບໍລິສັດ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ມີການດຳເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍ; ເຮັດໜ້າທີ່ ຫຼື ຈັດສັນໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ເປັນຜູ້ບໍລິຫານຊັບສິນ ຫຼື ເຮັດໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຄືກັນໃຫ້ກັບ ຜູ້ທີ່ມີການດຳເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍຮູບແບບອື່ນ ແລະ ເຮັດໜ້າທີ່ ຫຼື ຈັດສັນໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ເປັນຜູ້ຖືຮຸ້ນແທນບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 20 ມາດຕະການ ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ແບບງ່າຍດາຍ

ພາຍຫຼັງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ໄດ້ດຳເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 6 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຫາກເຫັນວ່າລູກຄ້າຂອງຕົນມີຄວາມສ່ຽງຕ່ຳໃນດ້ານ ການຝອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໃຫ້ພິຈາລະນາຫຼຸດລະດັບຄວາມເຂັ້ມງວດໃນການກວດສອບຂໍ້ມູນ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການແບບງ່າຍດາຍ ຢ່າງໜ້ອຍ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງໄດ້ຍັງຢືນການລະບຸຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າ ແລະ ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼັງສ້າງສາຍພົວພັນທາງທຸລະກິດ ໃຫ້ໄວທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ເຮັດໄດ້;

2. ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ເອກະສານຢັ້ງຢືນຕົວຕົນອື່ນ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ຢູ່ ສຳລັບລູກຄ້າທີ່ບໍ່ສາມາດສະແດງບັດປະຈຳຕົວ ຫຼື ໜັງສືເດີນທາງຍົກເວັ້ນ ກໍລະນີທີ່ມີຂໍ້ສົງໄສກ່ຽວກັບການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
3. ຫຼຸດລະດັບຄວາມຖີ່ໃນການຂໍ້ມູນການຢັ້ງຢືນຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າໃຫ້ເປັນປະຈຸບັນ;
4. ຫຼຸດລະດັບຄວາມເຂັ້ມງວດໃນການຕິດຕາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳຂອງລູກຄ້າບິນພື້ນ ຖານເພດານການເຮັດທຸລະກຳຂອງລູກຄ້າ;
5. ຫາກສະຫຼຸບໄດ້ຈຸດປະສົງ ແລະ ລັກສະນະ ປະເພດການສ້າງສາຍພົວພັນ ແລະ ທຸລະກຳຂອງລູກຄ້າ, ກໍ່ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເກັບກຳຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ຫຼື ນຳໃຊ້ມາດຕະການເພີ່ມເຕີມ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ສາມາດດຳເນີນການຢັ້ງຢືນຂໍ້ມູນຊັກຊ້າໄດ້ ພາຍໃຕ້ມາດຕະການແບບງ່າຍດາຍ ສຳລັບກໍລະນີ ລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕ່ຳ, ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງເລືອກໃຊ້ຂັ້ນຕອນການຈັດຄວາມສ່ຽງໂດຍຄຳນຶງເຖິງເງື່ອນໄຂທີ່ລູກຄ້າອາດໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກຄວາມສຳພັນທາງທຸລະກິດ ກ່ອນຈະມີການຢັ້ງຢືນ. ຂັ້ນຕອນນີ້ອາດປະກອບດ້ວຍ ການຈຳກັດການເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານການເງິນໃນການຝາກຖອນເງິນຂອງບຸກຄົນ ແລະ ເພດານທຸລະກຳທັງໝົດ ພາຍໃນໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງທີ່ກຳນົດໄວ້. ໃນກໍລະນີໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນສົມບູນແລ້ວ ຄວນຫຼຸດຄວາມເຂັ້ມງວດໃນການກວດສອບຕໍ່ລູກຄ້າດັ່ງກ່າວ.

ເມື່ອກວດພົບວ່າມີຄວາມສ່ຽງຕ່ຳຈາກການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ທີ່ເຫັນວ່າສອດຄ່ອງກັບມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ກ່າວຢູ່ຂ້າງເທິງ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການແບບງ່າຍດາຍ.

ກໍລະນີເຫັນວ່າລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕ່ຳ ແຕ່ມີການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວໃນລັກສະນະໃດໜຶ່ງ ຫຼື ມີສ່ວນພົວພັນ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ, ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປັບປຸງຄວາມສ່ຽງຂອງລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ເປັນລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ແລະ ດຳເນີນມາດຕະການແບບລົງເລິກທັນທີ ພ້ອມທັງນຳສົ່ງບົດລາຍງານທຸລະກຳທີ່ໜ້າສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໄປຍັງ ສຕຝງ.

ມາດຕາ 21 ມາດຕະການ ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ແບບລົງເລິກ

ພາຍຫຼັງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ໄດ້ດຳເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 6 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຫາກເຫັນວ່າລູກຄ້າຂອງຕົນມີຄວາມສ່ຽງສູງ ໃນດ້ານການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການແບບລົງເລິກ ຢ່າງໜ້ອຍດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດຂັ້ນຕອນເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ການຂໍ້ມູນ ຈາກລູກຄ້າເພີ່ມຂຶ້ນ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ມູນ ຫຼື ຫຼັກຖານ ໃນການດຳເນີນ ຫຼື ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ, ຂໍ້ມູນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງທຶນ ຫຼື ລາຍໄດ້ ແລະ ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບວັດຖຸປະສົງໃນການດຳເນີນທຸລະກຳ ຫຼື ການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ. ໃນການກຳນົດຂັ້ນຕອນດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ພິຈາລະນາອ້າງເຖິງສາຍພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກິດກັບຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ທີ່ມີຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືໃນດ້ານການຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ເປັນເຫດຜົນໃນການຂໍ້ມູນເພີ່ມ;
2. ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຈາກຜູ້ບໍລິຫານລະດັບສູງກ່ອນດຳເນີນທຸລະກຳ ຫຼື ການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດກັບລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ແລະ ອະນຸມັດຜົນການກວດສອບຂໍ້ມູນຕາມຂັ້ນຕອນມາດຕະການ ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ໃນກໍລະນີທີ່ລູກຄ້າມີຄວາມສ່ຽງສູງ ຊຶ່ງອາດເປັນສາເຫດໃຫ້ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີ ໜ້າທີ່ລາຍງານຕົກເປັນເຄື່ອງມື ແລະ ແຫຼ່ງ ຂອງການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ. ຖ້າລູກຄ້າບໍ່ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ, ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າ

ທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິເສດ ຫຼື ຢຸດຕິ ການສ້າງສາຍພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກຳ ຫຼື ການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ກັບລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວ ແລະ ລາຍງານເປັນທຸລະກຳທີ່ສົ່ງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໄປຍັງ ສຕຟງ;

3. ປະຕິບັດມາດຕະການແບບລົງເລິກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ພ້ອມທັງການຕິດຕາມທຸລະກຳເພື່ອຮັບປະກັນຂັ້ນຕອນການກວດສອບການເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານການເງິນຂອງລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງຢ່າງເຂັ້ມງວດທີ່ສຸດ ໂດຍພິຈາລະນາເພີ່ມຄວາມຖີ່, ຂັ້ນຕອນ ຫຼື ການຕິດຕາມສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວໃນການເຮັດທຸລະກຳ ທັງເພີ່ມຄວາມຖີ່ໃນການກວດສອບຂໍ້ມູນການລະບຸຕົວຕົນ ແລະ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຂອງລູກຄ້າ ໃຫ້ດຳເນີນຂັ້ນຕອນເຫຼົ່ານີ້ ຢ່າງເປັນປະຈຳ.

ກໍລະນີຫາກເຫັນວ່າລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ແຕ່ມີການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳ ມີລັກສະນະໂປ່ງໃສ ແລະ ມີຂໍ້ມູນຢັ້ງຢືນແທດເໝາະກັບປະຫວັດລູກຄ້າ ແລະ ເຫັນວ່າລູກຄ້າດັ່ງກ່າວບໍ່ໄດ້ມີຄວາມສ່ຽງ ຫຼື ບໍ່ມີສ່ວນພົວພັນ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ, ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປັບປຸງຄວາມສ່ຽງຂອງລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 22 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການ ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ສຳລັບບຸກຄົນທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດຳເນີນມາດຕະການການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 18 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ກັບບຸກຄົນທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ລວມທັງ ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ລູກຄ້າທີ່ມີການດຳເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍ ເພື່ອກວດສອບ ແລະ ສາມາດຢັ້ງຢືນໄດ້ວ່າບຸກຄົນນັ້ນ ແມ່ນໄດ້ຮັບການມອບໝາຍຈາກລູກຄ້າແທ້ ທັງຈະຕ້ອງລະບຸ ແລະ ກວດສອບ ເພື່ອຢັ້ງຢືນຕົວຕົນຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 23 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການ ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ສຳລັບບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫາກມີລູກຄ້າເປັນບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ ນອກຈາກຈະປະຕິບັດຕາມວັກສອງ ມາດຕາ 22 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຍັງຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດໃຫ້ເປັນລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ພ້ອມທັງນຳໃຊ້ມາດຕະການແບບລົງເລິກ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຊອກຮູ້ແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ລາຍຮັບຂອງລູກຄ້າ ພ້ອມທັງໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຈາກ ຄະນະອຳນວຍການ ຫຼື ຄະນະຜູ້ບໍລິຫານຂອງຕົນ ກ່ອນມີການສ້າງສາຍພົວພັນ;
2. ຕ້ອງລະບຸໃຫ້ໄດ້ວ່າ ລູກຄ້າທີ່ເປັນບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງປະເພດໃດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 11, 12, 13, 14, 15 ແລະ 16 ໃນມາດຕາ 3 ຂອງ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
3. ພິຈາລະນາ ລາຍງານເປັນທຸລະກຳທີ່ສົ່ງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໄປຍັງ ສຕຟງ ທັນທີ;
4. ນຳໃຊ້ມາດຕະການ ຕິດຕາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 35 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຕໍ່ລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 24 ມາດຕະການ ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ສໍາລັບນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ລູກຄ້າທີ່ມີການດໍາເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ນອກຈາກຕ້ອງນໍາໃຊ້ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 18 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້, ຕ້ອງນໍາໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເຫັນວ່າຈຳເປັນ ສໍາລັບລູກຄ້າທີ່ເປັນນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ລູກຄ້າທີ່ມີການດໍາເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ລະບຸໄດ້ເຖິງຄຸນລັກສະນະ ແລະ ຮູບແບບ ທຸລະກິດຂອງລູກຄ້າ, ການເປັນເຈົ້າຂອງ, ໂຄງສ້າງຜູ້ມີອຳນາດຄວບຄຸມພາຍໃນ ຂອງທຸລະກິດ;
2. ຍັງຢືນ ແລະ ລະບຸຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າ ໂດຍການພິຈາລະນາຂໍ້ມູນດັ່ງນີ້:
 - 2.1 ຊື່, ເອກະສານ ແລະ ຫຼັກຖານຍັງຢືນການເປັນນິຕິບຸກຄົນທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
 - 2.2 ເອກະສານທີ່ລະບຸກ່ຽວກັບ ຜູ້ມີອຳນາດໃນການຄວບຄຸມ ແລະ ສັນຍາຜູກມັດຕ່າງໆ ລວມທັງ ຊື່ ບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ມີຕຳແໜ່ງຂັ້ນຜູ້ບໍລິຫານອາວຸໂສ ຂອງນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ຜູ້ທີ່ມີການດໍາເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍ;
 - 2.3 ສະຖານທີ່ຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ສະຖານທີ່ຕັ້ງຕົວຈິງຂອງທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 25 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການ ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ສໍາລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຂອງນິຕິບຸກຄົນ
ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງຍັງຢືນ ແລະ ນໍາໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອລະບຸການຍັງຢືນຕົວຕົນຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຂອງລູກຄ້າທີ່ເປັນນິຕິບຸກຄົນ ໂດຍການພິຈາລະນາຈາກຂໍ້ມູນ ດັ່ງນີ້:

1. ຍັງຢືນຂໍ້ມູນຂອງບຸກຄົນ ຜູ້ທີ່ມີອຳນາດຄວບຄຸມ ຜົນປະໂຫຍດສຸດທ້າຍທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼື ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຊາວ ສ່ວນຮ້ອຍ (20%) ຂຶ້ນໄປ ຂອງນິຕິບຸກຄົນ;
2. ກໍລະນີ ທີ່ມີຂໍ້ສົງໄສ ຫຼື ບໍ່ມີຂໍ້ມູນ ຕໍ່ກັບຂໍ້ທີ 1, ການຍັງຢືນດັ່ງກ່າວແມ່ນຕ້ອງນໍາໃຊ້ ວິທີ ຫຼື ກົນໄກອື່ນ ເປັນຕົ້ນ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ມູນ;
3. ກໍລະນີບໍ່ມີຂໍ້ມູນຂອງບຸກຄົນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນຂໍ້ທີ 1 ແລະ 2 ຕ້ອງມີການຍັງຢືນຕົວຕົນບຸກຄົນມີຕຳແໜ່ງຜູ້ບໍລິຫານ ຫຼື ມີຄຸນວຸດທິ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບນິຕິບຸກຄົນ.

ມາດຕາ 26 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການ ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ສໍາລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຂອງລູກຄ້າທີ່ມີການດໍາເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍ

ກໍລະນີມີການອະນຸຍາດໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ທີ 6 ແລະ 7 ມາດຕາ 3 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງນໍາໃຊ້ມາດຕະການສໍາລັບ ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ລູກຄ້າທີ່ມີການດໍາເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 24 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ແລະ ຍັງຕ້ອງໄດ້ມີການລະບຸ ແລະ ນໍາໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຍັງຢືນຕົວຕົນຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງຜູ້ທີ່ມີການດໍາເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ສໍາລັບບໍລິສັດບໍລິຫານຊັບສິນ (Trust Service Provider) ຫຼື ຜູ້ບໍລິຫານຊັບສິນ (Trustee) ພາຍໃນ (Domestic trust) ແລະ ຕ່າງປະເທດ (Foreign trust), ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງກຳນົດໃຫ້ລູກຄ້າມີການຍັງຢືນຕົວຕົນໂດຍການສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານກ່ຽວກັບ: ຜູ້ວ່າຈ້າງ (Settlor), ຜູ້ບໍລິຫານຊັບສິນ (Trustee(s)), ຜູ້ປົກປ້ອງ (Protector) ກໍລະນີມີ, ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ, ຜູ້ທີ່ມີອຳນາດໃນການຄວບຄຸມ ຫຼື ທີ່ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ, ຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງບໍລິສັດ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນໆທີ່ເຫັນວ່າຈຳເປັນ;
2. ສໍາລັບລູກຄ້າທີ່ມີການດໍາເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍ ໃນຮູບແບບອື່ນ, ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານຕ້ອງກຳນົດໃຫ້ລູກຄ້າມີການຍັງຢືນຕົວຕົນ ໂດຍການສະໜອງເອກະສານທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນກັບ ຂໍ້ 1 ມາດຕານີ້.

ກໍລະນີ ບໍລິສັດບໍລິຫານຊັບສິນ (Trust Service Provider) ຫຼື ຜູ້ບໍລິຫານຊັບສິນ (Trustee) ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານຊັບສິນທີ່ມີການດຳເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍ (Non-Professional Trustee) ເປັນລູກຄ້າຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງເປີດເຜີຍຮູບແບບ ຫຼື ສະຖານະການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ຕໍ່ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ເມື່ອມີການສ້າງສາຍພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ການດຳເນີນທຸລະກຳເກີນເພດານທີ່ກຳນົດໄວ້. ໃນກໍລະນີບໍ່ປະຕິບັດ ຫຼື ບໍ່ເປີດເຜີຍຮູບແບບ ຫຼື ສະຖານະການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ຈະຖືກລົງໂທດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ບໍລິສັດບໍລິຫານຊັບສິນ (Trust Service Provider) ຫຼື ຜູ້ບໍລິຫານຊັບສິນ (Trustee) ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງເກັບກຳຂໍ້ມູນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ ໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້ ແລະ ຂໍ້ມູນພື້ນຖານຂອງຕົວແທນ ຫຼື ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການ ບໍລິຫານຊັບສິນ (Trust) ລວມທັງຜູ້ໃຫ້ຄຳປຶກສາໃນການລົງທຶນ ຫຼື ຜູ້ຈັດການ, ນັກບັນຊີ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ຄຳປຶກສາດ້ານພາສີ-ອາກອນໄວ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ເປັນປະຈຸບັນ. ພ້ອມທັງສະໜອງຂໍ້ມູນທັງໝົດ ລວມທັງຊັບສິນທີ່ບໍລິສັດຄຸ້ມຄອງ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ມີອຳນາດກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ໃນເວລາສ້າງສາຍພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກິດ ແລະ ເມື່ອເຈົ້າໜ້າທີ່ມີການຮ້ອງຂໍ, ພ້ອມທັງຕ້ອງຮັບປະກັນການເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 34 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ແລະ ຕ້ອງເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນຢ່າງໜ້ອຍ ສິບ ປີ ພາຍຫຼັງມີການຍຸບເລີກ ການເຄື່ອນໄຫວບໍລິສັດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 27 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການ ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ສຳລັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສຸດທ້າຍຂອງສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ກໍລະນີ ມີການສ້າງສາຍພົວພັນທາງທຸລະກິດ ຫຼື ເຮັດທຸລະກຳກ່ຽວກັບສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ນອກຈາກຕ້ອງດຳເນີນມາດຕະການ ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 18 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຍັງຈະຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ລະບຸຊື່ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ລູກຄ້າທີ່ມີການດຳເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍ ທີ່ເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ຫຼື ກໍລະນີ ມີຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງລາຍຊື່ ແມ່ນຕ້ອງມີການລວບລວມບັນດາລາຍຊື່ດັ່ງກ່າວໄວ້ ຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ທັນສະພາບການ;
2. ລະບຸໄດ້ສາຍກ່ຽວພັນຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດດັ່ງກ່າວ ຢ່າງພຽງພໍໃນເວລາເບີກຈ່າຍເງິນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ດັ່ງນີ້:
 - ກໍລະນີ ກຳນົດໂດຍລັກສະນະພິເສດ ຫຼື ໂດຍສະຖານະ ໃນເວລາເຮັດສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ເປັນຕົ້ນ ຜົວ, ເມຍ, ລູກ, ຫຼານ, ຍາດສາຍຕັ້ງ ຫຼື ຍາດສາຍຂວາງ;
 - ກໍລະນີ ກຳນົດເປັນລັກສະນະອື່ນ ໃນເວລາເຮັດສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ເປັນຕົ້ນ ພີ່ນ້ອງ ຫຼື ເປັນເງື່ອນໄຂໃດໜຶ່ງທີ່ບໍ່ຈະແຈ້ງ.

ບໍລິສັດ ປະກັນໄພ ຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນຢ່າງຄົບຖ້ວນກ່ຽວກັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຕາມສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ພ້ອມທັງລັກສະນະ ຫຼື ປະເພດຊັ້ນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ໃຫ້ແກ່ສະຖາບັນການເງິນ ເພື່ອສ້າງຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ໃນເວລາເບີກຈ່າຍເງິນ.

ນອກຈາກກໍລະນີຕາມວັກໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້, ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງກຳນົດ ແລະ ພິຈາລະນາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຂອງປະກັນໄພຊີວິດເປັນບັດໃຈຫຼັກໃນການນຳໃຊ້ມາດຕະການແບບລົງເລິກ. ກໍລະນີ ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນວັກ ໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້ ເປັນ ລູກຄ້າທີ່ມີການດຳເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ມີ

ຄວາມສ່ຽງສູງດ້ານການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຕ້ອງນໍາໃຊ້ມາດຕະການແບບລົງເລິກ, ຊຶ່ງຄວນກວມເອົາມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອລະບຸ, ກວດສອບ ແລະ ຍັງຢືນຢັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງຂອງຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຕາມສັນຍາ ໃນເວລາທີ່ຈະເບີກຈ່າຍເງິນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ;

2. ນໍາໃຊ້ມາດຕະການເໝາະສົມ ເພື່ອກຳນົດຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຕາມສັນຍາ, ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງວ່າແມ່ນ ບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ, ຊຶ່ງການດຳເນີນດັ່ງກ່າວຕ້ອງສໍາເລັດກ່ອນການເບີກຈ່າຍເງິນ. ກໍລະນີຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດແມ່ນ ເປັນບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການ ເມືອງ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງຍັງຢືນຢັນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສາຍພົວພັນລະຫວ່າງເຈົ້າຂອງສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ ແລະ ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດທີ່ເປັນ ບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ ພ້ອມທັງພິຈາລະນາຢ່າງລະອຽດ ຖ້າຖ້ວນຕໍ່ກັບສາຍພົວພັນທາງທຸລະກິດ ພ້ອມທັງລາຍງານໃຫ້ຜູ້ບໍລິຫານລະດັບສູງຂອງຕົນຊາບ ແລະ ອະນຸມັດການເບີກຈ່າຍເງິນຕາມສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດ;
3. ກໍລະນີ ຫາກມີຂໍ້ສົງໄສ ໃນເວລາດຳເນີນການຕາມ ຂໍ້ 1 ແລະ ຂໍ້ 2 ຂອງວັກນີ້ ໃຫ້ພິຈາລະນາລາຍງານເປັນທຸລະກຳທີ່ສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໄປຍັງ ສຕຟງ.

ກໍລະນີ ຫາກບໍ່ສາມາດດຳເນີນການຕາມວັກ ໜຶ່ງ ແລະ ສອງ ຂອງມາດຕານີ້ໄດ້ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິເສດການສ້າງສາຍພົວພັນ, ບໍ່ເຮັດທຸລະກຳ ຫຼື ຢຸດຕິສາຍພົວພັນທາງທຸລະກິດ ກັບລູກຄ້າຂອງຕົນ ແລະ ໃຫ້ພິຈາລະນາລາຍງານເປັນທຸລະກຳທີ່ສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໄປຍັງ ສຕຟງ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງພິຈາລະນາກຳນົດ ໃຫ້ລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ ດ້ານການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ເມື່ອລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວເຮັດທຸລະກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ປະກັນໄພຊີວິດ ທີ່ມີຄ່າເບ້ຍປະກັນໃນວົງເງິນຕໍ່າ ເປັນຕົ້ນ ມີຄ່າເບ້ຍປະກັນປະຈຳປີ ຕໍ່າກວ່າ ຫຼື ທຽບເທົ່າ ສາມຮ້ອຍລ້ານກີບ (300,000,000 ກີບ) ຫຼື ມີການຊຳລະເບ້ຍປະກັນຄັ້ງດຽວຕໍ່າກວ່າ ຫຼື ທຽບເທົ່າ ສີ່ຮ້ອຍລ້ານກີບ (400,000,000 ກີບ);
2. ປະກັນໄພສໍາລັບໂຄງການບໍາເນັດ ຫຼື ບໍານານ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖອນກ່ອນກຳນົດ ແລະ ເປັນສັນຍາປະກັນໄພທີ່ບໍ່ສາມາດໃຊ້ເປັນຫຼັກຊັບຄ້າປະກັນໄດ້;
3. ສັນຍາປະກັນໄພຊີວິດທີ່ລູກຄ້າ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຕາມສັນຍາປະກັນໄພ ມີສິດໄດ້ຮັບເງິນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນຕາມສັນຍາປະກັນໄພ ເມື່ອເສຍຊີວິດ, ຝົການ ຫຼື ອຳມະພາດຢ່າງຖາວອນເທົ່ານັ້ນ ໂດຍຈະບໍ່ມີການສະສົມເງິນ ຫຼື ໃຫ້ປັນຜົນ ຫຼື ດອກເບ້ຍຄວບຄູ່ກັບການປະກັນໄພຊີວິດນັ້ນ;
4. ກຳນົດເງື່ອນໄຂອື່ນບົນພື້ນຖານຄວາມສ່ຽງສໍາລັບລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 7 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 28 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການ ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ສໍາລັບທຸລະກຳບາງຄັ້ງ

ກໍລະນີ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫາກໄດ້ມີການສ້າງສາຍພົວພັນດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ທຸລະກຳກັບລູກຄ້າ ທີ່ຕົນຍັງບໍ່ເຄີຍ ຫຼື ບໍ່ທັນ ໄດ້ນໍາໃຊ້ມາດຕະການ ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຕໍ່ລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວ ທັງແບບເປັນບາງຄັ້ງ ຫຼື ຫຼາຍຄັ້ງ ທີ່ມີລັກສະນະຕໍ່ເນື່ອງ ເມື່ອນໍາເອົາຈຳນວນ ເງິນ ຫຼື ທຶນ ມາລວມກັນແລ້ວມີຈຳນວນທີ່ສູງກວ່າ ຫຼື ທຽບເທົ່າ ສາມຮ້ອຍລ້ານກີບ (300,000,000 ກີບ) ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ການດຳເນີນມາດຕະການ ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 18 ຂອງ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
2. ກວດສອບການສ້າງສາຍພົວພັນດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ທຸລະກຳ ໃນເວລາທີ່ກຳລັງໃຫ້ບໍລິການ ຫຼື ເມື່ອ ສິ້ນສຸດການໃຫ້ບໍລິການ ແລະ ກໍລະນີຫາກເປັນທຸລະກຳທີ່ສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະ ໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໃຫ້ລາຍງານໄປຍັງ ສຕຟງ ທັນທີ.

ການເກັບກຳຂໍ້ມູນຂ້າງເທິງ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມຄົບຖ້ວນຂອງຂໍ້ມູນ ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນຫຼັກຖານໃຫ້ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຫຼື ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນການດຳເນີນຄະດີທາງອາຍາ.

ມາດຕາ 29 ມາດຕະການ ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ສຳລັບລູກຄ້າທີ່ມີຢູ່ກ່ອນ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງພິຈາລະນາ ດຳເນີນມາດຕະການ ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 18 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຕໍ່ລູກຄ້າທີ່ມີຢູ່ກ່ອນໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ທັນສະພາບການ ປົນພື້ນຖານຄວາມສຳຄັນ ແລະ ລະດັບຄວາມສ່ຽງຂອງລູກຄ້າ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງຄວາມ ສອດຄ່ອງ ແລະ ຄວາມພຽງພໍຂອງຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຮັບກ່ອນໜ້ານີ້ ແລະ ເວລາທີ່ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນບໍ່ພຽງພໍ.

ມາດຕາ 30 ມາດຕະການ ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຕໍ່ກັບກໍລະນີ ການດຳເນີນມາດຕະການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ບໍ່ສຳເລັດ

ໃນກໍລະນີຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານຫາກບໍ່ສາມາດດຳເນີນມາດຕະການການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຕໍ່ກັບ ລູກຄ້າໃໝ່ ຫຼື ລູກຄ້າທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ, ຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ຕ້ອງດຳເນີນການດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ເປີດບັນຊີ, ບໍ່ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ຫຼື ບໍ່ດຳເນີນທຸລະກຳ, ພ້ອມທັງຢຸດຕິການສ້າງສາຍ ພົວພັນທຸລະກິດ;
2. ພິຈາລະນາລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວ ເປັນທຸລະກຳທີ່ສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນ ໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ.

ມາດຕາ 31 ມາດຕະການ ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ສຳລັບທະນາຄານຕົວແທນ

ກໍລະນີຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫາກສ້າງສາຍພົວພັນ ທຸລະກິດກັບທະນາຄານຕົວແທນ ຫຼື ມີການ ພົວພັນອື່ນທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 23 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ຍັງຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດເພີ່ມເຕີມດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ເຂົ້າເຖິງລະບຽບການຝາຍໃນກ່ຽວກັບວຽກງານການຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນ ໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຂອງສະຖາບັນທີ່ມີສາຍພົວພັນທຸລະກິດ;
2. ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກຜູ້ບໍລິຫານກ່ອນສ້າງສາຍພົວພັນທາງທຸລະກິດ;
3. ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງຊັດເຈນກ່ຽວກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບດ້ານວຽກງານການ ຕ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຂອງແຕ່ລະສະຖາບັນ ທີ່ມີສາຍພົວພັນທຸລະກິດ.

ສຳລັບຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ທີ່ເປັນທະນາຄານຕົວແທນ (Correspondent Bank) ຫຼື ມີການ ພົວພັນອື່ນທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ກໍຕ້ອງປະຕິບັດຕາມວັກ ໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້.

ກໍລະນີ ຫາກອະນຸຍາດໃຫ້ລູກຄ້າສາມາດເຂົ້າເຖິງບັນຊີຂອງທະນາຄານຕົວແທນໂດຍກົງ (Payable-Through Account), ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ສະຖາບັນການເງິນທີ່ມີສາຍພົວພັນ ທຸລະກິດກັບຕົນ ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການດັ່ງນີ້:

1. ເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າຕໍ່ກັບລູກຄ້າທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງບັນຊີທະນາຄານຕົວແທນໄດ້ໂດຍກົງ;

2. ສາມາດສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າຕາມການຮ້ອງຂໍຂອງທະນາຄານຕົວແທນ.

ມາດຕາ 32 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການ ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າແບບລົງເລິກ ສໍາລັບປະເທດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງນໍາໃຊ້ມາດຕະການຕອບໂຕ້ໂດຍການນໍາໃຊ້ມາດຕະການແບບລົງເລິກ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນມາດຕາ 21 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຕໍ່ກັບລູກຄ້າ ທີ່ມາໃຊ້ບໍລິການ ຈາກບັນດາປະເທດທີ່ຖືກກຳນົດເຂົ້າໃນບັນຊີສີດໍາ (Black list) ຫຼື ບັນຊີຕິດຕາມຢ່າງໃກ້ຊິດ (Gray list) ໃຫ້ສອດຄ່ອງ ແລະ ເໝາະສົມກັບ ຄວາມສ່ຽງ, ລັກສະນະ ຫຼື ຮູບແບບຂອງ ສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ຫຼື ທຸລະກຳຂອງລູກຄ້າທີ່ເປັນບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທີ່ໃຫ້ບໍລິການທາງການເງິນ ຈາກປະເທດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຖືກກຳນົດໂດຍອົງການຕ່າງການຝອກເງິນສາກົນ. ພ້ອມທັງນໍາໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ຕາມການຮ້ອງຂໍ ຈາກ ອົງການຕ່າງການຝອກເງິນສາກົນ ແລະ ຕາມແຈ້ງການຂອງ ສຕຝງ ຫຼື ຕາມການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຂອງຕົນ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານຕ້ອງຕິດຕາມ, ກວດກາ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການໃຫ້ທັນສະພາບການຕໍ່ກັບບັນຊີລາຍຊື່ ແລະ ບັນດາ ຂໍ້ຄົງຄ້າງທາງດ້ານວຽກງານ ການຕ້ານ ການຝອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຂອງປະເທດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ລວມທັງກຳນົດບັນດາປະເທດດັ່ງກ່າວເປັນຄວາມສ່ຽງສູງ ໃນບົດປະເມີນຄວາມສ່ຽງພາຍໃນຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 33 ກອບເວລາການຢັ້ງຢືນ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງຢັ້ງຢືນ ເພື່ອລະບຸຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າ, ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ກ່ອນ ຫຼື ລະຫວ່າງ ການສ້າງສາຍພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ດຳເນີນທຸລະກຳບາງຄັ້ງຄາວ ຫຼື ພາຍຫຼັງ ການສ້າງສາຍພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກິດ (ກໍລະນີເປັນລູກຄ້າເກົ່າທີ່ຕ້ອງມີການທົບທວນຂໍ້ມູນໃຫ້ເປັນປະຈຸບັນ), ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດັ່ງກ່າວຕ້ອງຮັບປະກັນບັນຫາ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ກວດສອບຢັ້ງຢືນໃຫ້ສໍາເລັດໂດຍໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້;
2. ບໍ່ກົດຂວາງ ການດຳເນີນທຸລະກິດ;
3. ຮັບປະກັນການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງດ້ານ ການຝອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນ ໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂສາຍພົວພັນທຸລະກິດຂອງລູກຄ້າ ກ່ອນມີການຢັ້ງຢືນ.

ມາດຕາ 34 (ປັບປຸງ) ການເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງບັນທຶກ ແລະ ເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນທັງໝົດຂອງລູກຄ້າ ຢ່າງໜ້ອຍ ສິບປີ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ປະຕິບັດສໍາເລັດເປັນຕົ້ນໄປ ຫຼື ສິ້ນສຸດສາຍພົວພັນທຸລະກິດກັບລູກຄ້າ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 25 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ການຝອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ສະບັບເລກທີ 64/ສພຊ, ລົງວັນທີ 01 ກໍລະກົດ 2024 ພ້ອມທັງຮັບປະກັນຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວໃຫ້ເປັນປັດຈຸບັນ ແລະ ສາມາດສະໜອງໃຫ້ແກ່ ສໍານັກງານຂໍ້ມູນຕ່າງການຝອກເງິນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມການຮ້ອງຂໍຢ່າງທັນສະພາບການ.

ໝວດທີ 5

ການຕິດຕາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ຜະລິດຕະພັນທີ່ຫ້າມໃຫ້ບໍລິການ ແລະ ຫ້າມເຮັດໃຫ້ລູກຄ້າຮູ້ຕົວ

ມາດຕາ 35 (ປັບປຸງ) ການຕິດຕາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງພິຈາລະນາຄືນວ່າການນຳໃຊ້ມາດຕະການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າກ່ອນ ຫນ້ານີ້ ແມ່ນໄດ້ຂໍ້ມູນທີ່ພຽງພໍ ຫຼື ຄົບຖ້ວນ ແລ້ວຫຼືບໍ່ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ທົບທວນ, ກວດສອບຂໍ້ມູນ, ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານ ການຢັ້ງຢືນຕົວຕົນ ແລະ ຂໍ້ມູນທຸລະກຳ ຂອງລູກຄ້າ ທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນ ທັງລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕ່ຳ ແລະ ສູງ ໃນດ້ານການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ທີ່ໄດ້ມີການລວບລວມໄວ້ ໃຫ້ ຖືກຕ້ອງກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງ ຂອງລູກຄ້າແຕ່ລະລາຍ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອຈຸດປະສົງດັ່ງນີ້:

1. ກວດຈັບທຸລະກຳ ເພື່ອຊອກທຸລະກຳທີ່ໜ້າສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
2. ຮັບປະກັນຂໍ້ມູນ, ເອກະສານ ຫຼື ຫຼັກຖານກ່ຽວກັບ ການຢັ້ງຢືນຕົວຕົນຂອງລູກຄ້າ, ຜູ້ຮັບຜິດ ປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ, ຈຸດປະສົງ ແລະ ລັກສະນະການສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ໃຫ້ເປັນປະຈຸບັນ ແລະ ທັນສະພາບການ;
3. ປະເມີນຄວາມສ່ຽງລູກຄ້າ ອີງຕາມທຸລະກຳ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງລູກຄ້າ;
4. ກວດສອບວ່າທຸລະກຳ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງລູກຄ້າ ແມ່ນສອດຄ່ອງກັບປະຫວັດ ແລະ ຄວາມ ສ່ຽງຂອງລູກຄ້າ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງສ້າງຂັ້ນຕອນຕິດຕາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳ ຂອງລູກຄ້າທີ່ເຄີຍໄດ້ລາຍງານໄປຍັງ ສຕຟງ, ເມື່ອມີການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳອີກຄັ້ງ ຂອງລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວ ທີ່ເຫັນວ່າຫາກມີຄວາມສົງໄສວ່າອາດຕິດພັນກັບການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ກໍ່ໃຫ້ພິຈາລະນາລາຍງານເປັນທຸລະກຳທີ່ໜ້າສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ ການຮ້າຍ ສະບັບໃໝ່ ໄປຍັງ ສຕຟງ.

ມາດຕາ 36 (ປັບປຸງ) ຜະລິດຕະພັນທີ່ຫ້າມໃຫ້ບໍລິການ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫ້າມ ໃຫ້ບໍລິການ, ເຮັດທຸລະກຳ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດ ກັບລູກຄ້າ ທີ່ປົກປິດຊື່ນາມສະກຸນທີ່ແທ້ຈິງ, ໃຊ້ຊື່ປອມ ຫຼື ຊື່ແຝງ, ມີຂໍ້ມູນ ຫຼື ມີປະຫວັດທີ່ບໍ່ຈະແຈ້ງ ແລະ ຫ້າມບໍລິການ ຫຼື ເປີດບັນຊີ ທີ່ເປັນລະຫັດ, ບັນຊີນິລະນາມ ແລະ ອອກບັດ ເອເລັກໂຕຣນິກ ຫຼື ບໍລິການເປີດບັນຊີ ທີ່ລູກຄ້າ ສາມາດເອົາໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຄື່ອນໄຫວໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 37 (ປັບປຸງ) ຫ້າມເຮັດໃຫ້ລູກຄ້າຮູ້ຕົວ

ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຜູ້ຈັດການ, ຜູ້ບໍລິຫານ, ຜູ້ອຳນວຍການ, ຄະນະອຳນວຍການ, ສະພາບໍລິຫານ ແລະ ຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານການຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການ ກໍ່ການຮ້າຍ ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ ຫຼື ມີພຶດຕິກຳ, ການກະທຳ ໃດໜຶ່ງ ຫຼື ດ້ວຍວິທີການໃດກໍ່ຕາມ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ລູກ ຄ້າຂອງຕົນຊາບວ່າ ມີການນຳໃຊ້ມາດຕະການການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ຫຼື ມີການຂໍ້ມູນຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ ສືບສວນ-ສອບສວນ ຫຼື ສຕຟງ ຫຼື ມີການລາຍງານທຸລະກຳທີ່ສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນ ໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ລາຍງານຂໍ້ມູນໃດໜຶ່ງ ກ່ຽວກັບລູກຄ້າ ໄປຍັງ ສຕຟງ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດັ່ງກ່າວ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ມີເຈດຕະນາໄປຢັບຢັ້ງ, ຂັດຂວາງ ການແບ່ງປັນຂໍ້ມູນລະຫວ່າງກຸ່ມບໍລິສັດ ແລະ ກຸ່ມການເງິນ.

ກໍລະນີເຊື່ອວ່າການນຳໃຊ້ມາດຕະການເພີ່ມທະວີເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້ານັ້ນ ຈະເຮັດໃຫ້ລູກຄ້າຮູ້ຕົວ ແມ່ນ ຕ້ອງຢຸດຕິການນຳໃຊ້ມາດຕະການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ພ້ອມທັງລາຍງານທຸລະກຳທີ່ສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ມາຍັງ ສຕຟງ.

ໝວດທີ 6

ມາດຕະການສະເພາະ

ມາດຕາ 38 (ປັບປຸງ) ການຖ່ວງເວລາການເຮັດທຸລະກຳ

ນອກຈາກການນຳໃຊ້ມາດຕະການຊົ່ວຄາວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 28 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ອາດຈະພິຈາລະນາສ້າງມາດຕະການທີ່ສອດຄ່ອງກັບການດຳເນີນຕະຫຼາດທີ່ເໝາະສົມ ກັບກົດຈະການຂອງຕົນ ທັງໃນເວລາທີ່ກຳລັງ ຫຼື ກ່ອນ ການສ້າງສາຍພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ການໃຫ້ບໍລິການ ເພື່ອຖ່ວງເວລາການເຮັດທຸລະກຳຂອງລູກຄ້າ ທີ່ຕົນສົງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ກໍລະນີ ຫາກໄດ້ຮັບແຈ້ງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 39 ການປະຕິບັດຕາມຫຼັກການກັກ, ການຍຶດ ຫຼື ການອາຍັດທຶນ ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ດັ່ງນີ້:

- ການສ້າງຂັ້ນຕອນໃນເວລາພົວພັນທາງດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ໃຫ້ບໍລິການ ຕົວຈິງເພີ່ມຂຶ້ນ;
- ການໃຫ້ເຫດຜົນວ່າລະບົບທີ່ນຳໃຊ້ໃນການໃຫ້ບໍລິການມີບັນຫາທາງດ້ານເຕັກນິກ ຫຼື ຈຳນວນເງິນບໍ່ພຽງພໍໃນການໃຫ້ບໍລິການ;
- ການແນະນຳໃຫ້ໄປໃຊ້ບໍລິການກັບສາຂາ ຫຼື ສຳນັກງານໃຫຍ່;
- ການຂໍເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຈຳເປັນ ເພີ່ມຂຶ້ນ;
- ການນຳໃຊ້ແບບຟອມສະເພາະກັບລູກຄ້າລາຍດັ່ງກ່າວ;
- ວິທີການອື່ນຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ໃນເວລາ ຫຼື ພາຍຫຼັງ ການນຳເດີນມາດຕະການຕາມວັກໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານຕ້ອງລາຍງານ ໄປຍັງ ສຕຟງ ທັນທີ.

ການນຳໃຊ້ມາດຕະການໃດໜຶ່ງຕາມວັກໜຶ່ງຂອງມາດຕານີ້ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າຈະບໍ່ເປັນການເຮັດໃຫ້ລູກຄ້າຮູ້ຕົວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 37 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 39 ການປະຕິບັດຕາມຫຼັກການກັກ, ການຍຶດ ຫຼື ການອາຍັດທຶນ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງກວດກາຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ທັນສະພາບການ ຕໍ່ກັບບັນຊີຂວ້າມບາດ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມເວັບໄຊສ໌ ດັ່ງນີ້:

1. https://www.un.org/securitycouncil/sanctions/1267/aq_sanctions_list/summaries
2. <https://www.un.org/securitycouncil/sanctions/1988>;
3. <https://www.un.org/securitycouncil/sanctions/1988/materials/summaries>;
4. <https://www.un.org/securitycouncil/sanctions/1718/materials>;
5. <https://www.un.org/securitycouncil/content/2231/background>;
6. <http://amllo.gov.la/eng/index.php>.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງທົບທວນລູກຄ້າຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ, ກໍລະນີຫາກກວດພົບ ຫຼື ພົບເຫັນວ່າ ລູກຄ້າ, ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼື ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ຕົງກັບບັນຊີຂວ້າມບາດຂ້າງເທິງ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິເສດ ຫຼື ຢຸດຕິສາຍພົວພັນທາງທຸລະກິດ ຫຼື ຢຸດຕິທຸລະກຳ ລວມທັງທຸລະກຳທີ່ຍັງບໍ່ສຳເລັດ ແລະ ກັກທຶນ ຫຼື ຊັບສິນ ຂອງລູກຄ້າດັ່ງກ່າວ ພ້ອມທັງລາຍງານດ່ວນມາຍັງ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ສຕຟງ.

ກໍລະນີ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ກວດພົບເຫັນລາຍຊື່ຕາມທີ່ກຳນົດໃນເວັບໄຊສ໌ຂ້າງເທິງ ແລະ ໄດ້ຢຸດຕິ ແລະ ກັກ ທຶນ ຫຼື ຊັບສິນແລ້ວນັ້ນ, ແຕ່ຫາກກໍລະນີໄດ້ຮັບແຈ້ງຈາກກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຫຼື ສຳນັກງານຂໍ້ມູນຕ້ານການຟອກເງິນ ວ່າລາຍຊື່ດັ່ງກ່າວບໍ່ໄດ້ຖືກກຳນົດໃນບັນຊີຂວ້າມບາດຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ

ສາກົນ, ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ແມ່ນຕ້ອງຢຶກເລິກການກັກ ແລະ ໃຫ້ສາມາດດຳເນີນທຸລະກຳໄດ້ຕາມ ການອະນຸຍາດຂອງກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຫຼື ສຳນັກງານຂໍ້ມູນຕຳຫຼວດການຟອກເງິນ.

ກໍລະນີກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຫຼື ສຳນັກງານຂໍ້ມູນຕຳຫຼວດການຟອກເງິນ ໄດ້ແຈ້ງກ່ຽວກັບການ ເອົາລາຍຊື່ອອກຈາກບັນຊີຂວັນບາດຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານຕ້ອງຢຶກເລິກ ການອາຍັດ ທຶນ ຫຼື ຊັບສິນ ທີ່ໄດ້ຖືກອາຍັດ ໄວ້ ແລະ ສືບຕໍ່ໃຫ້ບໍລິການປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 40 ການອາຍັດບັນຊີ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງດຳເນີນການ ກັກ ແລະ ອາຍັດ ເງິນ ຫຼື ທຶນ ຂອງລູກຄ້າຕົນ ທີ່ມີໃນ ບັນຊີເງິນຝາກ ທັນທີ ໂດຍບໍ່ແຈ້ງເຕືອນລ່ວງໜ້າ ຕໍ່ລູກຄ້າ, ຜູ້ຮັບຜິດປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼື ຜູ້ທີ່ຖືກມອບ ໝາຍໃຫ້ມາເຮັດທຸລະກຳແທນ ເມື່ອໄດ້ຮັບການແຈ້ງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 39 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບ ນີ້ ຫຼື ໄດ້ຮັບການປະສານງານຈາກ ສຕຝງ ຫຼື ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 7 ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 41 ການປົກປ້ອງ

ຜະນ້າງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 6 ຂອງ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ (ສະບັບປັບປຸງ) ຫຼື ລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 42 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຫາກບໍ່ປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຈະຖືກມາດຕະການທາງດ້ານບໍລິຫານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 43 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ ຜູ້ຄຸ້ມຄອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ເປັນເຈົ້າການໃນການ ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ ພ້ອມທັງອອກ ຄຳແນະນຳ, ແຈ້ງການ ຫຼື ລະບຽບການ ໃຫ້ແກ່ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ໃນການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມອບໃຫ້ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 44 ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍມາດຕະການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ສະບັບເລກທີ 10/ຄຕຝງ, ລົງວັນທີ 15 ສິງຫາ 2021.

ປະທານຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຕຳນ
ການຟອກເງິນ ແລະ ສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ,

